

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 342/2021
07.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и др, због кривичног дела злоупотреба права на штрајк из члана 167. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених – адвоката Душана Жигића, поднетом против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Сомбору Кт бр.904/13 од 08.06.2020. године и Основног суда у Сомбору Кв бр.365/20 од 18.08.2020. године, у седници већа одржаној дана 07. априла 2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ, ОО, ПП, РР, СС, ТТ, ЋЋ, и УУ – адвоката Душана Жигића, поднет против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Сомбору Кт бр.904/13 од 08.06.2020. године и Основног суда у Сомбору Кв бр.365/20 од 18.08.2020. године.

Образложење

Решењем Основног јавног тужиоца у Сомбору Кт бр.904/13 од 08.06.2020. године одбачен је као неблагоприятан захтев адвоката Душана Жигића за накнаду награде за заступање осумњичених у предистражном поступку пред Основним јавним тужиоцем у Сомбору у предмету Кт бр.904/13.

Решењем Основног суда у Сомбору Кв бр.365/20 од 18.08.2020. године, одбијена је као неоснована жалба адвоката Душана Жигића, изјављена против решења Основног јавног тужиоца у Сомбору Кт бр.904/13 од 08.06.2020. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ, ОО, ПП, РР, СС, ТТ, ЋЋ и УУ – адвокат Душан Жигић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, с тим из образложења произилази да је захтев поднет због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да

Врховни касациони суд утврди да је нижестепеним решењима учињена повреда одредаба члана 262. став 2. ЗКП.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених – адвоката Душана Жигића, указује се на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, истицањем да су нижестепена решења донета уз повреду одредаба члана 262. став 2. ЗКП, обзиром да је захтев браниоца окривљених – адвоката Душана Жигића за накнаду за заступање окривљених у предистажном поступку пред Основним јавним тужилаштвом у Сомбору у предмету Кт. 904/13 одбачен као неблагоприятан, а другостепеним решењем жалба браниоца одбијена као неоснована. С тим у вези, у захтеву се наводи да се рок од једне године за подношење захтева за накнаду трошкова кривичног поступка не може рачунати од правноснажности одлуке о кривичноправној ствари, како су то учинили нижестепени судови, већ се наведени рок од једне године мора рачунати од дана када су решење о одбачају кривичне пријаве против окривљених и решење којим је одбијен приговор оштећеног достављени браниоцу окривљених, односно од 27.01.2020. године.

По оцени Врховног касационог суда, изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених – адвоката Душана Жигића, су неосновани.

Према стању у списима, решењем Основног јавног тужиоца у Сомбору Кт бр.904/13 од 01.12.2017. године, одбачена је кривична пријава поднета против окривљених АА и др, за кривично дело злоупотреба права на штрајк у саизвршилаштву из члана 167. у вези члана 33. КЗ, јер не постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности. Ово решење постало је правноснажно даном доношења решења Вишег јавног тужиоца у Сомбору Ктпо бр.77/17 од 10.01.2018. године, којим је одбијен као неоснован приговор оштећеног ДОО „ФФ“ ..., поднет против наведеног решења.

Имајући у виду чињеницу да је дана 10.01.2018.године решење којим је одбачена кривична пријава против окривљених постало правноснажно, од ког дана почиње да тече рок у коме бранилац окривљених може поднети захтев за накнаду трошкова, те да је одредбом члана 262. став 2. ЗКП који се примењивао у време доношења побијаних одлука, прописано да се подаци о висини трошкова захтева за њихову накнаду могу поднети најкасније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења из става 1. тог члана, то из наведеног јасно произилази да је рок од годину дана за подношење захтева за накнаду трошкова у

конкретном случају истекао дана 10.01.2019. године, како то правилно закључују и нижестепени судови у побијаним решењима.

Како је захтев за накнаду трошкова браниоца окривљених – адвоката Душана Жигића, који је поднет више од годину дана након истека прописаног рока од једне године, неблаговремен, то супротно наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљених, нижестепеним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. у вези члана 262. став 2. ЗКП.

Приликом доношења одлуке, Врховни касациони суд имао је у виду одлуку Уставног суда Републике Србије I Уз бр.134/2019 од 04.02.2021. године, која је објављена у Службеном гласнику РС број 27 од 24.03.2021. године, а којом је на основу члана 168. став 3. Устава престала да важи одредба члана 262. став 2. КЗ у делу који гласи: „Подаци о висини трошкова и захтева за њихову накнаду могу се поднети најкасније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења из става 1. овог члана“. Међутим, како су побијана правноснажна решења донета пре ове одлуке, имајући у виду одредбу члана 60. став 1. Закона о Уставном суду, то је Врховни касациони суд донео одлуку као у изреци пресуде.

Подносилац захтева, уколико сматра да му је у конкретном случају, доношењем предметних решења повређено право, те да испуњава прописане услове, има право да од надлежног органа тражи измену предметног појединачног акта, у складу са одредбом члана 61. Закона о Уставном суду.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић